

IKONER | FÖRVÄNDLING

Brauwershaven Grote Kerk
Bryssel Domkyrka
City Kirche, Basel
City kirche, Bern
City Kirche, St. Gallen
City Kirche, Zurich
Elverum Kirke
Esrum Kloster Museum
Eusebius Kerk, Arnhem
Flämslätt Stiftsgård
Gloucester Cathedral
Gränna Kyrka

Hamar Kirke
Hereford Cathedral
Holmen Museum, Løgumkloster
Immanuel Kyrka, Stockholm
Karlstads Domkyrka
Kalmar Domkyrka
Kastlösa Stiftsgård
Kristine Kyrka, Falun
Kristine Kyrka, Jönköping
Leicester Cathedral
Lillesand Kyrka
Lincoln Cathedral

Linköpings Domkyrka
Liverpool Cathedral
Manchester Cathedral
Margaretakyrkan, Oslo
Mattheus kyrka, Norrköping
Norwich Cathedral
Oslo Domkirke
Randers Domkyrka
Rochester Cathedral
Rättrövs Stiftsgård
Skara Domkyrka
St. Davies Cathedral

St. Johannes Kyrka, Malmö
Svenska Kyrkan/Bryssel
Svenska Kyrkan/Rotterdam
Tallnäs Stiftsgård
Ter Apel Museum
Vara Kyrka
Varbergs Kyrka
Växjö Domkyrka
Vårdnäs Stiftsgård
Wakefield Cathedral
Uppsala Domkyrka
Åkersberg Stiftsgård

I går såg jag en samling gamla ryska ikoner. Det är verkligen stor konst. Jag är alldeles omskakad av ikonmåleriet: Jah har bara enda tanke i mitt huvud och nu springer vi, dagarna i ända till klosteren, kyrkorna och till de olika samlingarna. Jag är förälskad i deras rörande enkelhet..... I dessa ikoner framträder konstnärens själ som en mystiskt blomma. Det är från dessa vi bör lära oss att förstå konst. Rysarna har ingen aning om vilka konstskatter de äger. Jag har sett kyrkokonst från många olika länder men ingenstans har jag mött en sådan uttryckskraft, en sådan känsla av mystik överallt samma lyskraft och engegengang

Henri Matisse efter ett besök i Moskva 1911.

Hur inspireras jag som konstnär av den mer än tusenåriga bildtradition som ikon står för? Det som fascinerar mig mest i ikonkonsten är den djupa känslan som dessa målningar utstrålar. När jag tittar på en ikon blir jag oemotståndligt fängslad, ögonen i Maria ikonerna känns som öppningar mot okända och omätbara djup. Något vaknar till liv i mig; man kan vara tyst och bara lyssnar..... Då kan det hända en plötslig insikt, en impuls, en Guds närvaro..... Tyst men närvarande.....

Jag tillhör ortodoxa kyrkan där ikonerna har en central plats i kyrkorummet. Ikonerna blev en förbindelse länk med mitt kulturella arv och vägvisaren till en ny inriktning i mitt skapandet. Jag målar skikt på skikt på träpanel. En teknik som ikonmålare har arbetat med över tusen år. I min konst använder jag ikonens färg-symbolik bl.a.:

- Blått, som himlens färg - gudomliga livets mysterium
- Rött är först och främst symbolen för liv, det liv som Kristus gav människorna genom att utgjuta sitt blod
- Guld – det oskapade ljuset; betraktas inte som färg utan som en form av ljus.

Idag vågar man närma sig det heliga på ett helt annat sätt. Religionen är mer öppen för personliga tolkningar. Inför utställningen har jag arbetat med olika tekniker: måleri, skulptur och installation med collage/blandteknik och redan där går jag ifrån de regler som begränsar den traditionella ikonerna. Även motiv, form och komposition i mina konstverk bryter mot traditionen finns den för mig ändå som utgångspunkt, något att definiera sig mot. Ikonerna har den andliga kraften som kommer inifrån bilden, ett slags ljus..... Att fånga just ljuset är det svåraste och största utmaning som alla konstnärer haft genom tiderna. Denna utställning är ett försök att fånga det på mitt eget sätt.

Ludmila Pawlowska